

Rabia Küçükmert

- Ő irler -

Yayın Tarihi:

07.03.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Ő irlerin tüm yayın hakları Ő irin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Ő irlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Ő irin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, Ő irin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Ő ir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Rabia Küçükmert

Eserleri:

Gitmek mi zor Kalmak mı?

Şimdi sessiz sedasız gidiyorum. Yol karanlık ve ben ürküyorum. Biliyorsun korkutur karanlık beni. Gökyüzümün bütün yıldızlarını toplamışsın ve beni karanlığa itmişsin. Yol uzun ve bir insanın yüreğinde açılan o boşlukla ne kadar yürüyebilirse yürüyorum işte. Eksik kalmış bir insan ne kadar inanabilir ki pırıl pırıl gökyüzüne? Aydınlatır mı sence o koskaca hayran olduğunuz gökyüzü parçalanmış kalbimi? Sormayın bana gitmek mi zor kalmak mı diye? Bedenini rüzgara teslim edip giderken ruhunu kalbini aklını onda bırakmak der susarım. Çünkü giden de kalanda eksik kalacak. Ne giden geri dönebilecek ne kalan kal diyebilecek. Ve bir masal daha burada sona erecek.

Rabia Küçük mert

İçimde ki çocuk

Her gecenin karanlığında aydınlığa çıkan bir yol olduğunu düşünür hayal ederdim küçükken. Çünkü hayatı boyunca karanlığın içine hapsedilmiş bir çocuk olursan her zaman bir ışığa ihtiyacın olacağını düşünürsün. Bu belki de beyaza olan hayranlıktır. Kurduğu hayalleri, umutları, düşleri, düştüğü boşluk bile siyahtan ibaret olan bir çocuk düşün. Her şeye olan inancını kaybetmiş kendini içinde ki karanlığa hapsedmiş bir çocuk. Sevginin sadece literatürde ki adını bilen ama hissiyat olarak hiç hissetmeden büyüyen bir çocuk. Özlemlerini kırgınlıklarını öfkesini hüznünü her şeyini içinde yaşayan küçük bir kız çocuğu. Kelimeleri boğazına dizilmiş belki de hiçbir zaman eskisi gibi anlatmayacak içini kendi karanlığında kendi dünyasında boğulmuş bir çocuk. Bak bu ben. İçinde karanlıkta yaşamayı öğrenmiş herşeye rağmen ayakta durmaya çalışan ben. Karanlık dünyasını sırf içinde o var diye rengarenk umutlarla hayallerle dolduran ben. Zamanla içinde ki yangının büyümesine sebep olan sen. Yaptığı herşeyi gösterdiği her çabayı hevesini kursağında bırakan sen. Gün geçtikçe eriyen ben. İçten içe erimeme sebep olan sen.

Rabia Küçükmert

Sana Da Bitiyoruz Gibi Gelmiyor mu?

Gün geçtikçe uzaklaşıyorum içimdeki senden.
Kimbilir belki de ölüme yaklaşıyorum.
Sevgimin önceden verdiği heyecana bakınca
Şimdi içimde bomboş hissedişim ne bilmiyorum.
Yabancılaşıyoruz sanki birbirimize.
Önceden olsa ölüme yaklaştığımı düşünürken
Şimdi nefes alış verişlerimi duyuyorum.
Sana da sanki bitiyoruz gibi gelmiyor mu?

Rabia Küçükmert

Üzülme Kalbim Seni Bir Kalp İçin Yıktım

Artık yavaş yavaş tükendiğini hissediyorsun.
Bitmeyeceğini sandığın şeylerin artık içinde yok olduğunu görüyorsun.
Onsuz yapamam dediğin insan için gözyaşlarını akıtmayı bırakıyorsun.
Kim bilir belki değişiyorsun.
Verdiğin değer karşılığını görmediğin için kırılıyorsun.
Önemsediğin kadar önemsenmediğini hissedince biraz inciniyorsun.
Anladım ki iki insan arasındaki mesafe, birkaç satır sanırım.
Ölçülecekse eğer saatle; sen bana hep yarım."
Oysa ben seni tanımadan önce sevginin her şeyi çözebileceğine inananlardandım.
Ama artık seni kaybetmek korkusundan bıktım
üzülme kalbim, seni bir kalp için yıktım.
kırılma kalbim seni bir kalp için kırdım.

Rabia Küçükmert